

OVERWEGING

Loslaten...en opnieuw beginnen.

Het leesrooster bracht me bij Lucas. Hetgeen me direct trof in de 1e lezing is dat Jezus zegt "wie geen afstand doet van al zijn bezittingen, kan mijn leerling niet zijn". Dat betekent nogal wat! Afstand doen van alles wat je hebt. Ik probeerde het me voor te stellen, maar dat lukte me niet. Tegelijkertijd realiseerde ik me dat dat in die tijd natuurlijk totaal anders was dan in de huidige tijd. In die tijd waren "al je bezittingen" niet vergelijkbaar met wat het heden ten dage is.

Maar even los van de bezittingen probeerde ik het ook te zien op het geestelijke vlak. Loslaten van dat waar je tot dan toe in geloofde, waar je voor leefde. In die tijd waren er andere goden en afgoden. De volgelingen van Jezus leerden van hem om op een andere manier naar het leven te kijken, om anders met elkaar om te gaan. En je kunt niet de één dienen en een ander volgen. Dan sta je halfslachtig in beide en is het eigenlijk van allebei niets. Daarom moet je kiezen, om voluit te kunnen gaan voor je keuze.

Wat betekent dit voor ons? Nu, anno 2022? Ook wij hebben zo onze hedendaagse goden en halfgoden. Veelal in materiële zin. Diana noemde er een paar vorige week zondag: een mooi huis, een grote auto, mooie en /of veel kleding dan wel spullen. Maar ook een baan en een steeds meer verdienende baan. Dit zijn onze goden en halfgoden. En zolang wij daaraan vasthouden, kunnen we Jezus leerling niet zijn. Willen we leven naar zijn voorbeeld, dan zullen we ons op z'n minst moeten losmaken van het "meer, meer en meer". Samen delen, oog hebben voor elkaar en elkaars noden zijn dan stappen op de goede weg. Loslaten en opnieuw beginnen kan dan elke dag in kleine stapjes gebeuren.

Op zoek naar een verdere invulling van "loslaten" vond ik de tekst van Nelson Mandela. Een zeer krachtige persoonlijkheid al was hijzelf fysiek niet groot. Enerzijds heeft hij juist NIET losgelaten aan zijn droom: het afschaffen van de apartheid en gelijkheid voor alle mensen, blank of zwart. En juist door onverminderd vast te houden aan zijn ideaal is het hem gelukt om de afschaffing van de apartheid gerealiseerd te krijgen.

En dan schrijft hij een tekst over loslaten. Met die tekst laat hij hier een heel ander licht over schijnen. Ik citeer een klein deel.

"Loslaten is niet oordelen, maar de ander toe te staan mens te zijn.
Loslaten is niet in het middelpunt staan en alles beheersen,
Maar het anderen mogelijk maken hun eigen lot te bepalen.
Loslaten is niet anderen tegen zichzelf beschermen,
Het is de ander toestaan de werkelijkheid onder ogen te zien.
Loslaten is niet ontkennen, maar accepteren".

Loslaten..... het is snel gezegd, maar het is oh zo moeilijk. Maar ik zie vele gradaties van loslaten. Van 100% alles achter je laten, huis, haard, familie tot heel kleine stapjes, een klein beetje loslaten. Een heel simpel voorbeeld van iets kleins: de jurk die ik vandaag draag. Die heb ik gekocht voor de begrafenis van mijn vader, in gedachten hebbend dat de jurk na de begrafenis ook prima bij feestelijkheden van pas kon komen. Maar, eenmaal na de begrafenis was de jurk voor mij zó emotioneel gekoppeld aan het verlies van mijn vader, dat ik me er niet toe kon zetten om de jurk weer te dragen. Eén keer is die de kast uitgekomen ter gelegenheid van een feestelijke kerkdienst in ons dorp. Maar het voelde zó verkeerd dat ik het bij thuiskomst meteen weer uitgedaan heb. Maar in aanloop naar deze dienst voelde ik dat ik de stap moest maken. En de jurk ging mee in de koffer en vanaf vandaag ga ik het bij feestelijke gelegenheden aandoen. En ik zal aan jullie denken!

Dit is natuurlijk maar een minivoorbeeld, en mini stap. Toen we enkele weken geleden op maandagavond deze dienst voorbereid hebben waren een aantal van ons zeer open over welke grote momenten van loslaten zij hadden gekend: het afscheid van een dierbare, een relatie waarin je voelt dat je zo niet verder kunt, de carrière stopzetten of het beëindigen van het eigen bedrijf, het loslaten van een kinderwens. Dat waren stuk voor stuk enorme stappen! Stappen die ook niet zomaar worden gezet, dan ga je niet over één nacht ijs. En ze vertelden erbij hoe dat loslaten gepaard ging met grote rouw, met alle gevoelens van boosheid, pijn en verdriet. En dat die rouw soms jaren kan duren!

Daarom sprak de tekst van Nelson Mandela me zo aan. Hij zegt "Om los te laten is liefde nodig. Loslaten betekent niet dat 't me niet meer uitmaakt, het betekent dat ik het niet voor iemand anders kan oplossen of doen".

Ik denk dan ook terug aan mijn overweging van 3 juli, toen het thema was Op pad. Dat eenieder recht heeft op het maken van zijn /haar eigen keuze, óók als die afwijkt van wat dierbaren voor hem/haar in gedachten hebben. En ook dan moet er losgelaten worden. Zo moet ik zelf leren om mijn kind los te laten, maar oh wat is dat moeilijk! Toch moet hij zijn eigen weg gaan. Voor hem wil ik toevoegen: "Het is niet dat ik niet om je geef, maar juist omdat ik veel om je geef, moet ik alle ruimte laten voor je eigen weg, je zelfgekozen pad".

En dan, als je losgelaten hebt.... Eerst is er het grote niets, een grote leegte. Er is de angst voor het onbekende, angst voor het onzekere. Maar omdat oude afgesloten is, kun je kiezen voor een nieuwe richting. Ik moest denken aan het volgende gezegde: "Als de ene deur sluit, gaat er een andere open". Letterlijk suggereert dit gezegde dat voor elke mogelijkheid die zich sluit, er zich altijd een kans of alternatief opent die een onverwachte wending kan geven aan de opgestelde plannen. Zolang er de wil en het vermogen tot aandacht is, is het mogelijk om het leven een andere, misschien meer stimulerende richting te geven. Niet halfslachtig een beetje van het oude en een beetje van iets nieuws. Maar open staan voor een nieuwe ervaring, een nieuwe richting, een nieuwe relatie. Iemand vertelde dat 3 maanden na het verbreken van de relatie die niet meer goed was, er een pril begin was van een nieuwe relatie. Om opnieuw te beginnen.

Ik wens ons allen toe dat we kunnen loslaten wanneer dat nodig is, dat we open kunnen zijn van hart en geest, zodat we een nieuwe deur durven binnen te gaan als die zich voor ons opent. Als we zó in het leven staan, kunnen en mogen we leerlingen van Jezus zijn.
Moge het zo zijn

WELKOM EN INLEIDING

Goedemorgen allemaal, welkom vandaag hier in de Duif en welkom aan allen die vanuit hun huiskamer via Zoom met ons verbonden zijn. Vandaag is de start van een nieuw seizoen voor veel verschillende activiteiten. De scholen zijn opnieuw begonnen, het sportseizoen gaat van start en hier in de Duif zijn we vandaag weer met de volledige bezetting met Irina achter de vleugel en Henk vol trots vóór ons koor. We laten de zomerserie van Hoop doet leven achter ons en beginnen vol frisse moed aan dit nieuwe seizoen. Mede daarom koos ik voor het thema "Loslaten..... en opnieuw beginnen ". De titel is gebaseerd op de lezing uit Lucas, maar heeft ook vele toepassingen in ons dagelijkse leven. Loslaten van wie? Of wat? En hoe dan, opnieuw beginnen? Opnieuw beginnen aan wat? Daar gaan we het in het komende uur over hebben. Lida en ik wensen ons een mooie, inspirerende viering.